

September 2016.

Interview met Esmeralda Mandemaker, lid van het Comité van Aanbeveling van Hospice Amandi.

Esmeralda Mandemaker (1978) is al tien jaar de predikant van de Gereformeerde Kerk Woubrugge aan de Dr. Abraham Kuyperweg. De dominee woont in het huis naast de pastorie van die kerk langs de Woudwetering. Samen met haar echtgenoot en inmiddels drie kinderen heeft ze er een mooie plek om te wonen. 'Woubrugge is een leuk dorp. De kerkgemeenschap hier is heel divers van samenstelling: zowel jongeren als ouderen, zowel echte Woubruggenaren als mensen die elders vandaan komen en werken, maar in Woubrugge een mooie woonplaats hebben gevonden. Ik heb hier een mooie, boeiende baan'.

1. *Waarom heeft u JA gezegd op de uitnodiging van Amandi om plaats te nemen in het Comité van Aanbeveling?*

Toen ik gevraagd werd hiervoor heb ik ja gezegd omdat ik in mijn functie met enige regelmaat met vragen wordt geconfronteerd over de eindigheid van het leven en met vragen over hoe dat dan moet gaan. Als mensen zo ziek zijn en weinig mantelzorg hebben zijn dat echte zorgen. Heel veel mensen zoeken als ze sterven een intieme omgeving en als het thuis niet kan is een hospice een heel goede plek. Ik zou ze graag naar een hospice in de eigen buurt willen verwijzen.

2. *Waarom zou u het verblijf in het hospice aanraden?*

Ik denk dat mensen het liefst thuis zijn met familie en vrienden. Maar ik heb met mensen gesproken waar 'thuis' geen optie is. Als iemand alleen is en weinig sociale contacten heeft. Bijna niemand wil in een steriele, medische omgeving sterven waar de zorg niet echt op sterven is gericht. Een hospice is dan wel een goede plek, daar zijn de verzorgenden en artsen er op ingericht en kan een intieme omgeving gecreëerd worden. In de omgeving waarin mensen gaan sterven moet zoveel mogelijk persoonlijke aandacht zijn. In onze samenleving is het soms niet eens bekend hoe mensen sterven. Het wordt verstopt. Het kan geruststellend zijn te weten dat er in de gemeente ook een plaats is om te sterven.

3. *Heeft u persoonlijk of vanuit uw functie ervaring met een hospice?*

Vanuit mijn functie niet. Wel vanuit de privé situatie. Toen mijn moeder ging overlijden hebben we serieus overwogen om voor een hospice te kiezen voor de laatste fase. Maar uiteindelijk kon ze toch thuis blijven want

we hadden genoeg mantelzorg om voor haar te zorgen. En ook van kennissen hoorde ik positieve ervaringen over het hospice.

4. *Heeft u een motto, een uitspraak die wat u betreft de bestaansreden/oprichting van een hospice weergeven?*

Daarvoor kies ik een Bijbeltekst: 'Er is u mens gezegd wat goed is: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God'.

Ieder mens heeft recht om waardig te sterven. De vrijwilligers en artsen in het hospice geven met liefde een waardig sterven vorm. Ze werken daar vanuit een bezieling en dat is hoe het moet zijn, een vorm van gerechtigheid.

5. *Heeft u nog iets toe te voegen, wilt u nog iets erover kwijt ?*

Ik hoop dat we spoedig meer informatie krijgen hoe ver het staat met de plannen voor het hospice. Het is al heel lang stil, ik hoop dat het hospice binnenkort gerealiseerd kan worden.